

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR: D. ALEXANDRESCO

PRIM-REDACTOR: ION N. CESĂRESCU

A B O N A M E N T U L	
Pe an, în România	30 lei
6 luni	16 "
3 luni	8 "
Străinătate: 40 lei pe an, 20 pe 6 luni	

A P A R E	
De două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet	
Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte	

REDACȚIA & ADMINISTRAȚIA
București, CALEA RAHOVEI—5
Lângă Palatul Justiției
TELEFON No. 748

S U M A R :

Solemnitatea deschiderii noului an judecătoresc;
Rezumatul Președintelui la Curtea cu jurați, de d-l Profesor
I. Tanoviceanu;

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ :

Casație, secția I: Ministerul de finanțe cu G. Acherliu;
Casație, secția II: Toma Simionescu, recurs corecțional;
Tribunalul Comercial Ilfov: Zaharia Diculescu cu Zoe Vlădoianu și alții;
Judecătoria Ocolului Focșani: Vartan Missir fiu & G-o cu Locot. Col. Stroescu;
Discursul ce d-l G. Buzdoğan a ținut la înmormântarea regretatului președinte P. A. Florian;
Compunerea Curților și Tribunalelelor.

Solemnitatea deschiderii noului an judecătoresc

La 1 cor. s'a deschis cu o deosebită solemnitate noul an judiciar la toate Curțile din țară. În special, la Inalta Curte de casație a fost mare sărbătoare, prin aceea că au avut a depune jurământul cei opt înalți magistrați, cari au fost numiți la noua secție, creată cu ocazia înființării contenciosului administrativ.

D-l Prim-președinte Schina, în numele Inaltei Curți, a felicitat pe noii numiți, iar dintre dânsii D-nii C. Ștefănescu, președinte, Elefterie G. Economu și I. Cerchez, consilieri, au rostit câte o mică cuvîntare, mulțumind Inaltei Curți pentru simpatia cu care-i primește.

După depunerea jurământului s'a procedat la tragerea la sorți pentru formarea secționilor, întru cât prin lege s'a desființat discursul ce erau obligați a ține Procurorul-general și Primul președinte.

La Curtea de apel București, discursul de deschidere a fost rostit de d-l procuror D. A. Opreșcu, care a tratat cu multă competență: *Necesitatea d'a se reforma Codul penal*, la care a răspuns d-l Prim președinte Sc. Popescu, adăugând și susținând necesitatea d'a se reforma și Procedura penală.

La Curtea de apel Iași, discursul de deschidere s'a ținut de d-l Procuror-general Leonescu, care a tratat: *Despre protecțiunea minorilor*. D-l Prim-președinte Burada a felicitat călduros pe d-l Leonescu pentru interesantul său studiu.

La Curtea de apel Craiova, discursul de deschidere a fost ținut de d-l Procuror Geblescu, care a tratat arzătoarea chestie la ordinea zilei: *Despre*

contenciosul administrativ din punct de vedere juridic. D-l Prim-președinte Bildirescu a mulțumit d-lui Geblescu pentru importantul discurs ce a rostit.

La Curtea de apel Galați, discursul de deschidere a fost rostit de d-l Procuror-general V. Tătaru, vorbind: *Despre instituțiunea juraților*. D-l Prim președinte Panait Ionescu a felicitat în mod călduros pe D-l Tătaru pentru eminentul său studiu. Pe măsură ce vom putea, vom publica aceste importante discursuri.

RESUMATUL PREȘEDINTELUI

LA CURTEA CU JURATI

În No. 40 (an XIV) din 29 Mai 1905, d-l avocat Ed. Diogenide, cere suprimarea resumatului președintelui Curții cu jurați, resumat care s'a suprimat în Belgia în 1831 și în Franța în 1891.

Să-mi dați voe să mă înscriu contra părerii d-sale și să susțin că bine a făcut Senatul român când a respins cu o mare majoritate de 47 voturi contra 12, proiectul de lege care fusese admis aproape cu unanimitate de cameră (59 voturi contra 3), și care suprima resumatul Președintelui la Curțile cu Jurați.

D-l Diogenide care recunoaște că noi suferim de mimetism juridic, pretinde că de astă dată am fost mizoneiști, acuzarea e contradictorie, în orice caz însă, 'i voi observa că țările înțelepte și bine guvernate, nu sunt mimetiste ci misoniste în materie juridică, și de aceea d-sa ar trebui să felicite Senatul că a respins inovațiunea propusă de Camera deputaților, iar nu să critice această respingere.

De nu s'ar vedea în votul Senatului din 21 Ianuarie 1897 de cât o simplă reacțiune în contra deplorabilului nostru mimetism juridic, și tot ar trebui laudat votul Senatului.

Dar oare merită el critica d-lui Diogenide, abstracțiune făcând de acest punct de vedere, și judecând în sine reforma ce se propunea?

Pentru ce a respins Senatul proiectul Camerii

deputaților, de și au vorbit pentru proiect d-nii P. Grădișteanu, Eliodor Vergatti și însuși Ministrul de Justiție d-l Ștef. Șendrea, iar contra, după cum arată ironic d-l Diogenide d-nii Colonel Budișteanu, care a mărturisit că nu se pricepe, și d-nii Sefendache și Valerian Urseanu ?

Causa este fiind-că lumea a început să se sature de declamațiunii umanitariste și de penalism clasic. Față cu raționamentele silogistice ale apărătorilor proiectului, distinsul nostru coleg d-l Urseanu Valerian a citat cifre statistice (1) din care se vedea că criminalitatea românească crește într'un mod spăimântător, și cifrele au învins raționamentele, lucru de care trebuie să felicităm Senatul din 1897. Când achitării la jurați trec de 50%, și când criminalitatea noastră aproape s'a înzecit în timp de 30 de ani, cred că nu e timpul să lovim în dispozițiunile legii penale care au de scop să evite achitării scandaloase și prin urmare înmulțirea criminalității.

Ce s'a spus în contra resumatului președintelui Curții cu jurați ? Adversarii lui afirmă că prea adesea-orî resumate se transformă în adevărate rechisitorii contra acușăților, tocmai în momentul când desbaterile sunt închise (2).

Rog să mi se spună dacă Președintele Curții cu jurați transformă resumatul imparțial al desbaterilor într'un adevărat rechisitoriu, contra acușățului, prin aceasta el *execută* legea or din contra o *violază* în litera și spiritul ei ?

De sigur că toată lumea va recunoaște că aceasta e o violare a legii, de oare-ce legea cere resumat de judecător, iar nu rechisitoriu de procuror. Violarea legii nu poate fi însă de cât un abus, și abusus non tollit usum. Impreună cu Hugo Gratius vom spune «un lucru nu încețază să fie drept, dacă se strică de cei răi. Navigează și piraiții, întrebuintează fierul și tâlharii» (3). Resultă oare de aci că trebuie să desființăm navigațiunea și să prohibim întrebuintărea fierului ? Dar atunci ce nu vom desființa pe lume ? Căci nu e instituțiune să nu fi dat loc la abuseri. Oare judecătorii nu dau une-orî hotărâri nedrepte, fie din neștiință, fie din nebagare de seamă, și chiar une-orî din voe veghiată ? Care e însă conclusiunea ? Să desființăm tribunalele, pentru ca ele să nu mai dea nici-o dată hotărâri rele ?

(1) Extrase din lucrarea noastră. Un pericol național ; Creșterea criminalității românești. Iași 1896.

(2) Cuvintele Senatorului Dauphin cu ocașiunea legii din 19 Iunie 1831. Vezi Pandectes fr. 1836, t. VII. Cour d'Assises, p. 747, N-le 42 și 43.

(3) Non ideo statim jus esse desinit, si quid a malis usurpatur. Naviganti et piratae, ferro u tuntur et latrones. Hug Grattii. De jure pacis ac belli Lausannae, 1752. Lib. II, cap. XXII, § 11.

Prin urmare nu trebuie a ne întemeia pe abuseri, pe violarea legii, pentru ca să spunem că legea e rea și să cerem desființarea ei.

Presupuneți usul normal, un resumat imparțial al desbaterilor, care să recapituleze tot ce s'a spus mai important de ministerul public, de partea civilă și de apărare, și vă rog să-mi spuneți dacă, departe de a fi un rău, resumatul nu poate fi de une-orî de cea mai mare utilitate ? Nu uitați că juratul nu e un judecător de profesiune ; el este un negustor luat de la taraba lui, un agricultor luat de la munca câmpului, or un liber profesionist intrerupt de la ocupațiunile sale. Aceste persoane nefiind deprinse să-și țină mult timp încordată atențiunea asupra desbaterilor judiciare și gândul lor alergând une-orî la ocupațiunile vieții, se poate întâmpla ca să nu fi ascultat totul, și chiar să fi fost distrat tocmai în momentul când s'a invocat argumentul principal și decisiv, fie al acușării, fie al apărării. Ce ar fi de mirat ca gândul unui poet, care face parte din comisiunea juraților, să sboare la o poesie, un bancher să cugete la o operațiune financiară, iar un agricultor care are trebuință de ploae, și care vede cerul înorat, să calculeze în mintea sa ce bine ar aduce o ploae peste pământul însetat de apă ?

Și băgați de seamă că se poate întâmpla ca de un singur jurat să depindă achitarea sau condamnarea unui acusat la munca silnică pe viață, adică se poate întâmpla ca să se dea libertatea unui asasin periculos, or să se condamne un nevinovat la cea mai aspră pedeapsă prevăzută de legea penală. Și, în atare împrejurare, credeți că e rău ca președintele să recapituleze desbaterile ?

Nu trebuie de asemeni să uităm că jurații nefiind judecători de profesiune, adese orî pot să fie buimăciți în urma unor lungi desbateri, de și au ascultat cu cea mai întinsă luare aminte, tot ce s'a spus de acușare și apărare. În ast-fel de situațiune, e oare rău, ca un judecător de profesiune, să recapituleze și să reamintească juraților punctele de la resolvarea căror depinde verdictul lor ? Pierduți prin amănunte și raționamente contradictorii, jurații au trebuință pentru luminarea minții lor, ca o persoană cu experiență judecătorească să le aleagă din acest potop de cuvinte, ceia ce este esențial desbaterilor, acest lucru cine 'l poate face mai bine de cât președintele Curții cu jurați ?

Prin urmare legea în sine este foarte rațională, și aplicarea vicioasă or abusivă a ei de unii președinți, nu e un motiv pentru suprimarea resumatului, cu atât mai mult cu cât este de nădăduț că cu cât timpul va trece, cu atât pre-

ședinții vor deveni mai respectoși de litera și de spiritul legii.

Alt-fel, dacă e vorba de a suprima instituțiunea din cauza abuzului, mă întreb: pentru ce d. Diogenide nu propune mai bine desființarea juraților de cât a resumatului președintial, căci nu există instituțiune care să fi dat naștere la mai multe abuzuri și critice de cât instituțiunea juraților? Și trebuie să se observe că aci abuzul e inerinte instituțiunii, (nespecialitatea judecătorilor), și că toate încercările de îndreptare ce s'au făcut, n'au adus nici-un bun rezultat.

Dar mai este un argument care militează în favoarea resumatului președintelui Curții cu jurați, e acela că dacă jurații se pronunță imediat după pledarea apărătorului acusatului, adese ori, când acest apărător este un magistru al cuvintării, el poate să provoace un verdict negativ din cauză că jurații sunt încă sub impresiunea elocinței sale, care-i împiedică să judece cu rațiune și cu judecată rece. Acest lucru l' recunoaște însuși d. E. Villey, de altmintrelea partisan al suprimării resumatului președintelui Curții cu jurați, și de aceia propune «pentru a preveni pericolul unui vot precipitat, dat sub farmecul unei pledări elocințe, ca legea să fixeze un oare-care interval după desbaterile fie-cărei afaceri, de exemplu o jumătate de oră, în timpul căreia juriul să fie dator să delibereze, și, la trebuință, să discute înainte de a merge la vot» (4). Acest paliativ e de sigur nesperios, dar cuvintele d-lui E. Villey, dovedesc în destul ce periculoasă e suprimarea resumatului, și mărturisirea e cu atât mai precisă, cu cât ea vine de la un partisan al suprimării resumatului președintial.

D. Diogenide citează autoritatea d-lui F. Thiry, care propune să se desființeze chiar o bună parte din instrucțiunea orală ce președintele o face înainte de desbateri.

Așa este, dar de ce d. Diogenide nu ne spune că același d. F. Thiry, declară că resumatul președintial era o formalitate utilă, de și dificilă și foarte dificilă? (5).

De ce nu citează pe F. Hélie, care de sigur ca un bun și excelent penalist clasic numai reacționar și ostil apărării nu este? F. Hélie spune aceste înțelepte cuvinte:

«Nu ne pare inutil ca după cuvintele une-orii pasionate ale pledărilor, o voce gravă și calmă să fie auzită, ca după discuțiunile tumultuoase ale desbaterilor să urmeze un resumat simplu și deslușit, și ca toate cestiumile care au fost agitate,

și care au putut să întoarcă spiritul juraților de la calea pe care ei trebuie să o urmeze, să fie readuse la termenii simpli și preciși. Așa înțeles, resumatul completează desbaterile, fiind punctele de decizie» (6).

Dar nu e numai atât.

Se mai poate invoca un alt argument în favoarea menținerii resumatului președintelui Curții cu jurați.

În adevăr, suprimarea are inconvenient că apărătorii acusatului știind că nu mai pot fi rectificate zisele lor, pot face alegațiuni care să inducă în eroare pe jurați, după doctrina mai nouă, și care ni se pare conformă cu legea, ei pot vorbi despre pedeapsă (7), și atunci ei pot să insinueze, spre a dobândi achitarea că legea pedepsește faptul foarte grav, cu munca silnică pe viață, pe când în realitate, el nu poate fi pedepsit de cât cu reclusiunea, or închisoarea corecțională. De aci ar rezulta o censură foarte riguroasă a președintelui Curții cu jurați, care or în ce moment ar putea să întrerupă pe apărător în interesul adevărului, ca să nu facă afirmațiuni neexacte.

Aceasta, pe lângă că ar putea da naștere la conflicte neplăcute, mai are încă inconvenientul că împiedică bunul mers al desbaterilor și turbură pledarea apărării.

Iată pentru ce mă pronunț pentru menținerea resumatului președintial. Acestei reforme i-a trebuit 50 de ani pentru ca să treacă din Belgia în Franța, rog pe d. Diogenide să lase să mai treacă și la noi cât-va timp până să o adoptăm, mai ales că îmulțirea criminalității la noi, nu prea recomandă necesitatea unei atare modificări.

Și am speranța că până să se suprimă resumatul cel util de la jurați, doar va lumina bunul Dumnezeu mintea Românilor, și vor suprima jurații ca adeverați inutili, și foarte periculoși.

I. Tanoviceanu

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. I

Audiența de la 21 Martie 1905

Președinția D-lui CHR. PHEREKYDE, Președinte

Ministerul de Finanțe cu G. Acherliu

Act de paupertate. - Depunerea lui tardivă. — Anularea opozițiunii sau apelului pentru care fusese depus. — Dacă totuși actul de paupertate anulat pentru depunerea lui tardivă, mai poate servi părții pentru facearea actelor de procedură. — (Art. 42 din leg. timbrului).

Dacă instanțele de fond refuză un act de paupertate pe motiv că a fost depus tardiv și prin consecință anu-

(4) E. Villey, Précis d'un cours de droit criminel, V-ème éd., Paris, 1891, p. 355, nota 2-a.

(5) F. Thiry, Cours de droit criminel. Liège-Paris 1892, No. 672, p. 433.

(6) F. Hélie, Traité de l'instruction criminelle, 2-è éd., Paris 1867, t. VII. p. 726, No. 3611.

(7) Vezî Ch. Beudan, tDe l'indication de la loi penale devant le juris, Paris, 1861.

lează opoziția sa și apelul pentru care fusese depus acel act de paupertate rămâne totuși valabil a se face pe temeiul lui ori ce acte de procedură fără taxa de timbru, de oare ce, pentru facerea unor asemenea acte nu se poate invoca expirarea vre unui termen fatal în care partea să fie lipsită de actul de paupertate.

Decisiunea No. 143/905.—Respins recursul făcut de Ministerul de Finanțe contra sentinței Tribunalului Dolj, s. II cu No. 426/903 dată în proces cu C. Achierliu.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d-l consilier Gh. Lișiu;

Pe d-l avocat Gh. Gh. Danielopol în dezvoltarea motivelor de casare;

Pe intimat în combateri.

Deliberând,

Asupra mijlocului de casare invocat:

«Exces de putere și violarea art. 77 din legea timbrului. În adevăr din momentul ce Curtea de apel stabilește că d-na Marghioala Vasilescu nu se putea servi de actul de paupertate, neapărat că comunicarea făcută în urmă de portărel, fără timbru, este cu totul contrarie legii timbrului și prin urmare există contravenție; iar Tribunalul numai prin exces de putere și violând articolul 77 din legea timbrului a putut anula procesul-verbal de constatarea contravenției.»

Având în vedere că se constată, din sentința atacată, că Curtea de apel din Craiova, s. I, prin decisiunea cu No. 143/902, a declarat nulă opozițiunea făcută de Marghioala Vasilescu în contra decisiunii cu No. 79/902, și prin conștiință și apelul făcut de d-nsa în contra sentinței Trib. Olt cu No. 27/902, pe motiv că actul de paupertate, de care s'a servit, pentru facerea apelului, l'a depus peste termenul defipt de lege pentru apel; că, portărelul C. Achearliu, intimatul de azi în recurs, a comunicat numitei copie de pe menționata decisiune, cu No. 143/902, scrisă pe hârtie simplă, pe baza actului de paupertate aflat la dosar; că, controlorul fiscal Gh. Popovici, de pe lângă administrația financiară a județului Olt, a încheiat în contra portărelului Achearliu un proces-verbal, aprobat de Ministerul de Finanțe, pentru că a căzut în contravenția prevăzută de art. 77 și 74 din legea timbrului, prin faptul că a făcut comunicarea zisei decisiuni scrisă pe hârtie netimbrată, supunându-l la plata unei amenzi de 100 lei, plus 2 lei timbrul fix pentru coala pe care ar fi trebuit să se scrie copia după acea decisiune; că, portărelul Achearliu a făcut apel în contra procesului-verbal de constatarea contravenției, și Tribunalul, prin sentința supusă azi recursului, a admis apelul și l'a apărât de condamnățiunea la care era supus prin procesul-verbal:

Considerând că se constată din, sus citata decisiune cu No. 143/902, a Curței din Craiova, că aceasta a anulat opoziția și apelul Marghioalei Vasilescu numai pe motivul că actul de paupertate fusese depus peste termenul legal, iar nu pentru că acel act nu era valabil;

Considerând că rezultă din textul art. 42 din legea timbrului că partea litigantă, care se servește de act de sărăcie, este scutită nu numai de plata a diferite taxe de timbru, dar este în drept de a face și ori ce acte de procedură numai pe hârtie simplă;

Că prin urmare intră în aplicațiunea acestui text de lege ca partea sărăcă, căria i s'a respins vr'o opozițiune, apel sa și recurs, pentru motivul că n'a prezentat actul de sărăcie în termenul legal, spre a putea fi scutită de plata taxelor cuvenite, să rămână însă în drept de a face ori ce alte acte de procedură, pe hârtie simplă, pe baza actului de paupertate, ce d-nsa po-

sedă pe câtă vreme, pentru facerea unor asemenea acte nu se poate invoca expirarea nici a unui termen fatal, în care partea să fi fost lipsită de actul de paupertate;

Că ast-fel, în specie, de și actul de paupertate a d-nei Vasilescu a fost înălțat de Curte pentru scutirea de plata taxei apelului, totuși el a rămas aplicabil pentru facerea numai pe hârtie simplă a altor acte de procedură, spre continuarea judecăței ulterioare a procesului, și prin urmare Tribunalul apărând pe d-l Achearliu de arătata contravenție ce i se impută, a făcut o bună aplicațiune a legii;

Că deci motivul de casare este nefondat și recursul trebuie a se respinge;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

INALTA CURTE DE CASAȚIE și JUSTIȚIE, S. II

Audiența de la 11 Martie 1905

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

Toma Simionescu, recurs corecțional

Autoritatea lucrului judecat. — Practicarea medicinei fără autoritate. — Delict penal. — Săvârșirea aceluiași delict la diferite intervale. — Dacă o persoană dată judecăței și achitată pentru un fapt, poate invoca autoritatea lucrului judecat, cu ocazia dăreii sale din nou în judecată pentru același fapt. — (Art. 113 din legea sanitară și art. 1201 C. civ.).

Săvârșirea de către un inculpat a aceluiași delict la diferite intervale, care nu au între ele nici o legătură de continuitate, constituie delict separate, și ca atare hotărârea dată în privința unuia din aceste fapte nu constituie lucru judecat față de cele alte care îi lipsesc elementele constitutive ale autorității lucrului judecat.

Prin urmare o persoană judecată în mod definitiv și achitată pentru faptul că practica medicina fără autorizare și fără a poseda titlu de doctor, nu poate invoca acea hotărâre ca autoritate de lucru judecat, cu ocazia dăreii sale în judecată pentru același fapt.

Decisiunea 354/905.—Respins recursul făcut de Toma Simionescu contra decisiunii Curței de apel din București, s. II cu No. 1692/904.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d. consilier C. Oeconomu;

Pe d. avocat I. Nădejde în dezvoltarea motivelor de casare;

Pe d. procuror în conclusiuni;

Deliberând,

Asupra motivului de casare invocat:

«Curtea a violat legea, interpretând greșit art. 113 din legea sanitară. Acest articol prevede și pedepsește practicarea ne legală a medicinei, nu practicarea artei de a tămădui. Dacă legiuitorul nostru n'ar fi voit să inoveze, n'ar fi întrebuințat expresia «practica nelegală a medicinei». Sub semnătul chiar după constatarea și afirmarea procesului-verbal de contravenție, n'am dat medicamente, ci numai am învățat pe cei ce m'aș întrebat, a nu mai întrebuința nici o băutură spirtoasă și nici ori ce hrană ațăătoare fără nici o primejdie pentru ei, dovadă că nu mi s'a dovedit nici un caz de nenorocire.

«De altfel tribunalele au interpretat astfel legea, și secția Ia Tribunalului, tot pentru acest lucru m'a achitat și hotărârea a rămas definitivă.»

Având în vedere decisiunea supusă recursului din care se constată că recurentul Toma Simionescu a fost

dat judecăței și condamnat la amendă, pentru faptul că practica medicina, fără autorizația cuvenită, și fără să pozează vre-un titlu academic dând consultațiuni la diferite persoane suferinde, prescriindu-le băi și un regim alimentar vegetarian, în schimbul unui onorar, fapt prevăzut și pedepsit de art. 113 din legea sanitară;

Considerând că cesțiunea de a se ști dacă o persoană practică, în mod ilegal, medicina, este o cesțiune de constatare de fapte, de atributul suveran al judecătorilor fondului, și care dar scapă controlului Curței de casație;

Considerând, de asemenea, în ceia ce privește partea finală a motivului de casare, și relativă la violarea lucrului judecat invocând că pentru același fapt a mai fost judecat de secția I-a a Trib. Ilfov și achitat, hotărâre care a rămas definitivă;

Considerând că din această hotărâre invocată de reurent, se constată că el a fost dat judecăței pentru același fapt de practicarea artei de a tămădui față de altă persoană și cu altă ocazie;

Considerând că săvârșirea de către un inculpat a aceluiași delict, la diferite intervale, dacă nu a fost între ele nici o legătură de continuitate, constituie atâtea delict separate și o atare hotărâre dată în privința unuia din aceste fapte, nu poate constitui lucru judecat față de cele lalte, căci îi lipsește elementele constitutive ale autorității lucrului judecat; Că așa fiind, motivul de casare are a fi respins ca neîntemeiat;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

TRIBUNALUL ILFOV, Secț. Comercială

Audiența de la 28 Februarie 1905

Președenția D-lui A. PROCOPIU, Judecător

Zaharia Diculescu cu Zoe Vlădoianu, I. C. Barozi și Ilie Grigorescu

Sentința comercială No. 249

Interogator.—Dacă răspunsul la interogator se poate da de un mandatar special.—Mărturisire judiciară.—Ce se înțelege prin acest cuvânt.—Lipsa părții de a răspunde la interogator.—Dacă această lipsă se poate considera ca o mărturisire completă sau început de dovadă.—(Art. 1205 C. civil 228 și 234 Pr. civilă).

1. Dacă mărturisirea judiciară se poate face, conform art. 1206 C. civil, înaintea judecătorului, de însăși partea prigonitoare sau de un împuternicit al său special a face asemenea mărturisiri, prin cuvântul mărturisiri însă nu se înțelege numai răspunsul la interogator pe care îl face o parte, ci toate susținerile și alegațiunile sale fie ele făcute sub formă de simple declarațiuni în cursul susținerilor fie sub formă de răspuns la interogator, așa că răspunsul la interogator, este o parte din acest tot care se numește mărturisire.

Prin urmare, simplele declarațiuni, pot fi făcute, de un împuternicit special și dar opozabile mandantului, pe cât timp răspunsurile la interogator, urmează a fi date de însăși partea prigonitoare, cum de alt-fel prevede și art. 228 Pr. civilă, care completează sensul art. 1206 C. civil.

2. Neprezentarea la interogator în persoană a unei părți, se consideră ca un refuz de a răspunde și acest refuz, poate fi considerat ca o mărturisire completă sau început de probă.

Tribunalul,

Având în vedere acțiunea intentată de Zaharia Diculescu, cu petițiunea înregis. la No. 5719 din 10 Februarie 1904 în contra D-soarei Zoe Vlădoianu și a d-lor I. C. Barozi și Ilie Grigorescu și adresată d-lui Prim-președinte al acestui tribunal;

Având în vedere că prin această acțiune reclamantul cere ca părții să fie obligați ca să-i plătească o sumă de 13793 lei, cu dobândă de 6% (cerută în instanță) de la intentarea acțiunii și cheltueli, valoarea a unei cantități oare-care de materiale furnisate pentru trebuințele moșiei d-soarei Vlădoianu;

Având în vedere că sect. IV a tribunalului unde se repartizase judecarea acestei afaceri și-a declinat, prin sentința No. 506 din 28 Septembrie 1904 competența, considerând pricina ca comercială;

Având în vedere susținerile și opunerile părților precum și actele înfățișate din care rezultă în fapt că reclamantul Zaharia Diculescu, comerciant din Slatina, a trimis diferite mărfuri în valoare totală de 14792 lei 18 bani pentru moșia Curțișoara din județul Olt, proprietatea d-soarei Zoe Vlădoianu, cu începere de la 2 Noembrie 1901 până la 22 Iulie 1903 și că primind de la Ilie Grigorescu 1000 lei în ziua de 19 Februarie 1903, are să mai primească suma de 13792 lei 18 bani. Primirea mărfurilor se constată printr-o chitanță cu data de 2 Noembrie 1901 semnată de I. C. Barozi în calitate de reprezentant al d-soarei Vlădoianu, în valoare de 3130 lei 67 bani, o altă chitanță în valoare de 4915 lei 59 bani cu data de 24 Ianuarie 1903 semnată de Ilie Grigorescu administratorul moșiei d-soarei Vlădoianu și o serie de 47 bilete semnate tot de Ilie Grigorescu, cu începere de la 24 Ianuarie 1903 și până la 22 Iulie același an;

Având în vedere că intimata Zoe Vlădoianu recunoaște că s'au primit mărfurile despre care este vorba în cele 2 chitanțe ale lui Barozi și Grigorescu în valoare totală de 8046 lei 26 bani și că este datoare ca să le plătească; însă refuză ca să plătească și restul de 5475 lei 94 bani ce i se reclamă, alegând că Grigorescu nu a avut mandat ca să comande și să primească mărfurile în numele ei;

Având în vedere că în asemenea împrejurări și față cu recunoașterile menționate acțiunea de față în ceea ce privește pe I. C. Barozi este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, de oare-ce d-soara Vlădoianu recunoaște că Barozi nu a lucrat de cât în calitate de mandant al ei și că este datoare ca să plătească mărfurile ale căror primire să constată prin chitanța semnată de Barozi la 2 Noembrie 1901;

Având în vedere că, în cea ce privește pe Grigorescu, față cu nerecunoașterea a mandatului pe care acest din urmă l-ar fi avut, reclamantul a cerut ca d-soara Vlădoianu să fie chemată la interogator, fiind a o interoga asupra acestui punct, și că tribunalul a încuviințat această cerere;

Având vedere că astăzi d-soara Vlădoianu nu se prezintă în persoană ci printr'un mandatar autorizat prin procură specială;

Că reclamantul cere ca tribunalul să considere nevenirea în persoană a intimatei ca un refuz de a răspunde la interogator, privindu-se acest refuz ca o recunoaștere a faptului alegat;

Că mandatarul intimatului susține că în baza procurii sale speciale el este în drept ca să răspundă valabil la interogator în numele mandantei sale, față cu dispozițiunile art. 1206, al. 1 C. c.;

Considerând că după acest text de lege mărturisirea judiciară se poate face înaintea judecătorului de însuși partea prigonitoare sau de un împuternicit special al ei spre a face mărturisire;

Considerând că prin cuvântul mărturisire nu se înțelege numai răspunsul la interogator pe care îl face o parte, ci toate susținerile și alegațiunile sale, fie ele

făcute sub formă de simple declarațiuni în cursul susținerilor fie sub formă de răspuns la interogator ;

Că răspunsul la interogator este dar o parte din acel tot care se numește mărturisirea ;

Că simplele declarațiuni pot fi făcute de un împuternicit special și constituiesc mărturisiri opozabile mandantului ;

Că însă răspunsurile la un interogator urmează a fi date de «insuși partea prigonitoare» după cum glăsuiește textul Codului civil. Legea enumeră modurile de a 'și face mărturisiri, și nu presupune 2 alternative, căci nu arată că se poate face sau de însuși partea sau de un împuternicit ;

Considerând că art. 228 C. pr. civ. prevede într'un mod clar și lămurit că partea va fi întrebată «personal», complectând sensul art. 1206 C. civ. ;

Că dar neprezentarea la interogator în persoană a d-șoarei urmează a fi considerat ca un refuz de a răspunde ;

Că după dispozițiunile art. 234 C. pr. c., tribunalul poate considera acest refuz ca o mărturisire complectă sau ca un început de probă ;

Că legea arată că atât proba testimonială cât și jurământul supletor sunt admisibile pentru complectarea probei bazate pe acest început de dovadă în favoarea celui care a propus interogatorul ;

Considerând că după art. 1203 C. c. presupțiunile sunt admise când proba testimonială este admisibilă (afară de restricțiunii străine cazului de față) ;

Că art. 234 C. pr. c. nu a înlăturat complectarea începutului de dovadă prin presupțiunii, și că deci o probă poate fi formată în acest mod, chiar de nu s'ar lua în seamă faptul că procesul de față este comercial ;

Având în vedere că tribunalul, spre a stabili adevărul real iar nu numai juridic al pretențiunilor reclamantului, privind refuzul de a răspunde la interogator numai ca un început de dovadă și complectând acest început cu presupțiunii ajunge la concluziunea că pretențiunea reclamantului este fondată. Căci din moment ce d-șoara Vlădoianu recunoaște 4000 lei din valoarea totală a mărfurilor pe care le a comandat sau primit Grigorescu, acesta era în drept a face asemenea comenzi sau primiri ; de altmintrelea intimata a recunoscut că Grigorescu era administratorul ei pentru moșii și mărfurile ce se constată că a primit sunt tocmai pentru nevoile administrațiunii acelor moșii ; deci nu este vorba de furnituri personale făcute de Grigorescu ; ci de furnituri ce a comandat ca mandatar al reclamantei ;

Că aceste furnituri nu sunt câtuși de puțin exagerate cum pretinde intimata ;

Că dar acțiunea cată a fi respinsă față cu Grigorescu și admisă în contra d-șoarei Vlădoianu ;

Vezând și cererile de cheltueli.

Pentru aceste motive, redactate de d-l judecător de sedință M. Balș, Tribunalul, admite acțiunea, etc.

(ss) A. Procopiu, M. Balș

JUDECATORIA OCOLULUI FOCȘANI

Audiența de la 3 August 1905

Președenția D-lui G. I. DEMETRIU, Jude-ajutor

Vartan Missir fi et Co. cu L-t Colonel Stroescu

Carte de judecată comercială No. 1549

Prescripție. — In ce termen se prescrie acțiunea negustorilor pentru mărfurile furnisate particularilor. — Se aplică Codul civil sau Codul de comerț. — (Art. 1904 C. civ. și 945, 947 C. com.).

Jurământ. — Jurământ în materie de prescripție. — Dacă jurământul e admisibil în privința chestiunii că lucrul s'a plătit. (Art. 1906 C. civ.).

1. Acțiunea negustorilor pentru mărfurile vândute particularilor se prescrie conform art. 1904, al. II C. civ., printr'un an.

2. Jurământul deferit asupra chestiunii dacă lucrul s'a plătit într'adevăr, este admisibil.

Firma Vartan Missir fi et Co. a chemat în judecată pe d-l L-t Colonel Stroescu să-i plătească 99 lei și 25 bani pentru marfă. Părătul invoacă prescripția de 10 ani de oare-ce marfa a cum-părat'o în 1893. Reclamantul nu contestă data vânzării însă deferă jurământ părătului.

Judecata,

Având în vedere că acțiunile derivând din acte care sunt comerciale, chiar, numai pentru una din părți, se prescriu pentru toate părțile contractante în conformitate cu dispozițiunile Codului de comerț ;

Având în vedere că prescripția ordinară în materie comercială este de 10 ani în toate casurile în cari prin Codul de comerț sau prin alte legi nu s'a stabilit o prescripție mai scurtă ;

Având în vedere că acțiunile negustorilor pentru mărfurile ce le vând la particulari cari nu sunt neguțători se prescriu printr'un an ;

Având în vedere că această prescripțiune regulamintată de Codul civil nu a fost abrogată de Codul de comerț întru cât textul (art. 947 C. com.) e clar că prescripția e de 10 ani numai când nu e prevăzută în altă lege o prescripție mai scurtă ;

Având în vedere că art. 945 C. com. e genul față de art. 1904 C. civ. care e speța ;

Având în vedere că intențiunea legiuitorului de a nu modifica art. special 1904, e manifestă din termenii precisi pe cari îi întrebuintează în art. 947 C. com. ; că así-fel fiind, în speță, este aplicabil art. 1904 C. civ. ;

Având în vedere că, deși în privința termenului de prescripție nu s'a ridicat nici o obiecțiune, căci chiar dacă s'ar aplica textul comercial, totuși această datorie fiind de acum 12 ani, ar fi prescisă ; totuși chestiunea de a ști care text se aplică, nu importă pentru a ne pronunța dacă se poate deferi jurământ în speța ce ne preocupă ;

Având în vedere că, fiind stabilit că prescripțiunea acțiunii negustorilor e prevăzută de Codul civil, urmează că și asupra jurământului se va aplica tot Codul civil, adică art. 1906 după care jurământul e admisibil în ceea ce privește chestiunea de a ști dacă lucrul s'a plătit în adevăr ;

Considerând că chiar dacă am admite că nu prescripțiunea civilă de un an, ar fi aplicabilă, ci cea comercială de 10 ani, totuși—de oare-ce Codul de comerț se ocupă numai de termenul prescripțiunii și nu și de jurământ în materie de prescripțiune, și fiind-că e știut că acolo unde Codul de comerț face se aplică textele din Codul civil—și această ipotesă, în privința jurământului vom aplica art. 1906 C. civ. ;

Iată deci că jurământul este admisibil ;

In fond,

Având în vedere că jurământul e admisibil și părătul refuză a-l presta ;

Pentru aceste motive, judecata, admite acțiunea, etc. p. Judecător (s) G. I. Demetriu.

Grefier (s) C. Verdeață.

Discursul ce d-l G. Buzdugan a ținut la înmormintarea regretatului președinte
P. A. Florian

Intristată adunare ! ....

O colegialitate scumpă ce până eri mă lega de regretatul Pompiliu Florian, și însărcinarea dată mi-e de magistrații Tribunalului Ilfov, de a'i reprezenta în această dureroasă împrejurare, îmi impun o datorie pioasă, dificilă, aceea de a spune

ultimul cuvânt de despărțire distinsului magistrat și coleg ce ne-a părăsit prea curând, și de a exprima familiei sale expresiunea profundei noastre dureri, cu satisfacerea însă legitimă pe care ne-o dă sentimentele de admirațiune pentru priceperea, cumpătarea și integritatea cu care Florian mai bine de 25 ani, își a îndeplinit înalta misiune socială de distribuitor al justiției.

Pompiliu Florian s'a născut la Viena, la 10 Februarie 1854. Studiile liceale și le-a făcut în țară; iară dreptul la facultatea din Paris. Intors în țară, licențiat în drept, Florian a intrat în magistratură la 28 Februarie 1880, ca supleant la Tribunalul Olt, apoi a trecut în aceeași calitate la Tribunalul Ilfov. La 9 Noembrie 1884 a fost înaintat judecător de instrucție, iar la 13 Maiu 1889 înaintat Președinte la Tribunalul Putna. La 1 Septembrie 1890 a fost permutat în aceeași calitate la Tribunalul Ilfov unde a funcționat până acum când era desemnat de a fi înaintat ca consilier la Curtea de apel din București.

Florian își a consacrat ast-fel întreaga viață nobilei cariere de magistrat care, ca un adevărat apostolat, impune multe reserve și privațiuni. Sentimentul de justiție era adânc sădit în sufletul său și tot timpul își a făcut datoria cu cea mai desăvârșită scrupulozitate. Nu era un doctrinar propriu zis, teoriile și speculațiunile juridice nu-l pasionau, dar,—avea ceea-ce este esențial unui judecător,—acel spirit de dreptate și echitate, care apărea cu atât mai ușor în judecățile sale, cu cât nu era turburat prin subtilitățile de drept.

Ceea ce-l distingea încă, era caracterul său integru, fiind intrasigent în distribuirea justiției; Florian cunoscuse linia fină, dar care trebuie să existe și să separe raporturile private și de amiciție personală de îndatoririle profesionale de magistrat.

De aceea, fără altă preocupare de cât aceea pentru dreptate și adevăr, Florian judeca fără șovăire și fără nici o deosebire între acei pe care era chemat să-i judece, contribuind ast-fel la sporirea încrederii în justiție atât de necesară pentru înălțarea morală, înflorirea creditului și întreg progresul unei țări.

Pe lângă calitățile de judecător, Florian era și un bun administrator, luând toate măsurile necesare pentru buna ordine în lucrările secțiunii de notariat una din cele mai importante secțiuni ale Tribunalului Ilfov.

Inițiativei lui se datorește întocmirea celor mai complete tablouri de a căror însemnătate Florian își dăduse cu drept cuvânt seama, căci pe lângă că exprimau activitatea secțiunii, apoi în ele se oglindea o parte însemnată din viața noastră economică. Atât demult se atașase de secțiunea sa

și se identificase cu lucrările d'acolo în cât acum căți-va ani fiind vorba de înaintarea sa ca Prim Președinte la acest tribunal, dânsul își exprimase dorința de a rămânea,—dacă era posibil,—și în această calitate atașat tot la secția de notariat!

În raporturile cu colegii, era de cea mai perfectă afabilitate și camaraderie; un confrate blând și bine voitor, lucru pentru care conlucrarea cu el, era dorită de toți judecătorii. Față cu funcționarii grefeii era ca un adevărat părinte, ajutându-i cu sfatul și cu munca; fiind bun cu ei dar și destul de energic pentru exactitatea necesară lucrărilor ce aveau de îndeplinit; cu avocații și justițiabilii se comporta cu toată urbanitatea necesară ceea ce contribuia să 'l facă stimat și iubit de toți, iar pentru prietenii și intimitii săi, Florian era un adevărat deliciu prin veselia, glumele și calificativele pline de ironie, ce dânsul atribuia oamenilor și lucrărilor și prin umorul lui caracteristic.

Înzestrat cu atâtea calități și după o muncă îndelungată și rodnică, Florian era pe punctul de a fi înaintat Consilier la Curtea de apel, răsplăta bine și de mult meritată,—dar moartea nemiloasă nu 'l-a îngăduit să aibă această satisfacere morală,—singura mulțumire rezervată unui magistrat,—dânsul cu toate aparențele unei sănătăți desăvârșite, spre surprinderea tuturor s'a stins repede și tot atât de ușor pe cât i-a fost veselă și senină viața. A apus prea curând la sfârșitul călătoriei, ce legele ne înduplecate ale firei ne impune tuturor, pentru a intra în viața eternă neprătunsă și ne știută, dar a lăsat în inima noastră a tuturor amintirea plăcută a unui om de bine, impresiunea scumpă a unui caracter de elită.

Luându-ne ultimul adio, de la colegul iubit și stimat îi zicem :

Fi-ei țărâna ușoară.

Compunerea Curților și Tribunalelor

Curtea de Casație

Prim-Președinte d-l G. E. Schina

Prim-Grefier d-l George Bădulescu

Secția I

Președinte d-l Chr. Perekyde; *Consilieri* d-nii: G. N. Bagdat, C. R. Manolescu, L. Leonțeanu, I. Cercekez, Eug. Donici, D. Giuvăru, V. Râmnicenu; *Grefier*, G. Protopopescu; *ajutor grefier* Bănescu.

Secția II

Pr ședinte d-l N. Mandrea; *Consilieri* d-nii: R. N. Opreanu, G. Liciu, G. P. Petrescu, D. Cuculi, Gr. M. Buiuciu, I. Prodan, M. Iulian; *Grefier* G. Barca; *ajutor grefier* d-l G. T. Ionescu.

Secția III

Președinte d-l C. C. Ștefănescu; *Consilieri* d-nii: I. Duca, G. Oeconomu, Ath. G. Kivu, G. C. Sigman, Elefterie G. Oeconomu, Vasile Bossy, G. Stoicescu; *Grefier* T. Vasiliu.

Curtea de Apel din București*Secția I*

Prim-Președinte d-l Sc. Popescu; *Consilieri* d-nii: Gh. Fleiglein, Al. Dobriceanu, I. Stambulescu, Gh. Buzlugan, Ștef. Miculescu.

Secția II

Președinte d-l G. G. Dâmboviceanu; *Consilieri* d-nii: Em. Anastasiu, T. T. Djuvara, Sp. Stătescu, V. Pretorian, V. Antinescu.

Secția III

Președinte d-l N. Budișteanu; *Consilieri* d-nii: I. E. Dobrescu, Gr. Ștefănescu, Oscar Niculescu, M. Vidrașcu.

Camera de punere sub acuzare

Președinte d-l Em. Anastasiu; *Membri* d-nii: I. E. Dobrescu I. Stambulescu.

Curtea de apel din Craiova*Secția I*

Prim-Președinte d-l G. Bildurescu; *Consilieri* d-nii: Constantin Ploșoreanu, Const. Marinescu, I. Urdăreanu, Atanasie Herescu și G. Crăsnaru.

Secția II

Președinte d-l G. Ormanu; *Consilieri* d-nii: C. Vălimărescu, C. Georgescu, C. Mitescu, I. Sinescu și M. Măinescu.

Camera de punere sub acuzare

Președinte d-l C. Vălimărescu; *Membri* d-nii: I. Urdăreanu și M. Măinescu, delegați să presideze Curțile cu jurați din Dolj, și Olt, d. C. Mitescu, iar d. C. Ploșoreanu, Curțile din Gorj, Romanai și Mehedinți.

Curtea de apel din Galați*Secția I*

Prim-Președinte d-l Panait Ionescu; *Consilieri* d-nii: Francisc Pap, Constantin Niculescu, Al. Alexiu, Dîm. D. Maxim și Dim. Buzdugan.

Secția II

Președinte d-l D. Gr. Tanovicănu; *Consilieri* d-nii: M. Beștelei, D. Tăzloanu, V. Raicovicănu, N. Dumitrescu, rămânând un loc vacant.

Camera de punere sub acuzare: d-nii Beștelei, Tăzloanu și Maxim.

Curtea de apel din Iași*Secția I*

Prim-Președinte d-l I. Th. Burada; *Consilieri* d-nii: D. Porfiriu, A. G. Hîna, I. Crivăț și Sadoveanu.

Secția II

Președinte d-l D. Sofin; *Consilieri* d-nii: N. Volenti, Em. Cernătescu, C. N. Buzdugan, Grigorievi și Grigoriu.

Camera de punere sub acuzare: Cernătescu, Sadoveanu, Grigorievi.

Tribunalul Ilfov*Secția I*

Prim-Președinte d-l D. A. Mavrodin; *Judecători* d-nii: Peretz, Răureanu; *Supleant* d-l Corbescu; *Judecător de instrucție* d-l D. Nicolau; *Procuror* d-l G. Robescu.

Secția II

Președinte d-l D. Florescu; *Judecător* d-l P. Atanasovică; *Supleant* d-l Robescu; *Judecător de instrucție* d-l Al. Pană; *Procuror* d-l Popescu-Muscel.

Secția III

Locul de *Președinte* vacant; *Judecător* d-l Titu Magheru, *Supleant* d-l Gr. Ferechidi; *Judecător de instrucție* d-l C. Negrea; *Procuror* d-l Ionescu-Dolj.

Secția IV

Președinte d-l M. A. Mavrus; *Judecător* d-l Negulescu; *Supleant* d-l Meitani; *Procuror* d-l Berlescu.

Secția de Notariat

Președinte d-l P. Hagiopol; *Judecători* d-nii: A. Procopiu, Manu; *Supleant* d-l Perieșeanu-Buzău; *Judecător de instrucție* Gr. Lihovari.

Secția Comercială

Președinte d-l Th. Popescu-Cudalbu; *Judecători* d-nii: Jucă, I. Teodorescu; *Supleant* d-l Duca; *Judecător de instrucție* d-l Slătineanu Gh.

Tribunalul Dolj*Secția I*

Prim-Președinte d-l V. Roman; *Membri* d-nii: Cernătescu și Alexandrescu.

Secția II

Președinte d-l G. Poenaru; *Membri* d-nii: C. Bărbulescu și T. Măldărescu.

Secția III

Președinte d-l T. Brăiloiu; *Membri* d-nii: C. Căcaleşanu și Jak Strâmbeanu.

Tribunalul Iași*Secția I*

Prim-Președinte d-l Zaharescu; *Membri* d-nii: Găhodariu și G. Șuțu; *Jude-instructor* D. Sculi.

Secția II

Președinte d-l N. C. Schina; *Membri* d-nii: Lepădatu și Teodoru; *Jude-instructor* Erbiceanu.

Secția III

Președinte d-l I. Corjescu; *Membri* d-nii: Crupensky și Palade; *Jude-instructor* Lefter Dumitrescu.

Tribunalul Prahova*Secția I*

Prim-Președinte d-l Al. Panaitescu; *Membri* d-l I. Beștelei; *Supleant* d-l N. D. Hariton; *Grefier* d-l Ștefan Brezeanu; *Jude instructor cab. I* d-l Vasile Bălăgescu.

Secția II

Președinte d-l Al. Al. Demetrescu; *Membri* d-l Cesar Vărgolici; *Supleant* d-l Constantin C. Vasilescu; *Grefier* d-l Ion Al. Ionescu; *Jude instructor cab. II* d-l C. M. Opreșcu.

Parquet

Prim-Procuror d-l Alexandru Negrescu; *Procurori* d-nii: I. D. Steriu, D. Opreșcu.

INFORMAȚII

Prima reclamațiune adresată secției a III-a a Curții de casație, ca contencios administrativ, e aceea a d-lui Stelian Popescu, fost judecător de instrucție la Tribunalul Ilfov.

D-sa reclamă că Ministerul de justiție l'a înlocuit considerându-l ca demisionat, pe câtă vreme nu își dăduse demisiunea, iar Ministerul de lucrări publice numindu-l ca avocat al C. F. R., decretul de numire n'a putut fi adus la indeplinire, de oare-ce s'a opus directorul C. F. R.

D sa cere să i se plătească ori leafa pe nouă luni cât a stat pe d'inafară și să fie reintregat în postul de judecător de instrucție, ori să i se plătească ca despăgubire suma de 200 de mii lei.

La timp vom comunica cititorilor termenul ce se va fixa pentru judecată, căci credem că vor fi mulți interesați cari să asculte acest proces.

* * *

Posedăm o colecție completă—lucru rar—din *Tratatul de Drept Civil* al d-lui profesor D. Alexandrescu. Ofertele se primesc la *Curierul Judiciar*.

—x—

A apărut, vol. I, **Codicele civil**, adnotat și comentat de d-l Dimitrie Neagu, fost magistrat, avocat.

Acest volum, format în 8°, are 530 pag. și cuprinde materia Art. 1—285.

Deposit la Ziarul «Curierul Judiciar», București, Calea Rahovei 5, de unde se expediază contra valoare mandat postal sau ramburs. Prețul lei 12 broșat; legat elegant, în pânză, cu numele autorului lei 13.75; iar cu piele la cotor lei 14.50.